

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

§. Religiosi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

poterit, vix hic appareret in cit. §. Episcopo, tamen ea facultas, exceptis quibusdam casibus, ablata est in Trident. sess. 7. c. 10. de reform. & dixi lib. 1. tr. 4. c. 7. n. 16. Quare hodie ordinatio, Sede vacante, fieri non potest intra annum. Quod tamen intelligi debet de ordinatione subiectorum: interim non prohibetur Capitulum in diœcesi sua exteros ordinandi alicui Episcopo licentiam dare, vt idocet Henr. lib. 10. c. 22. Piaœcius p. 1. c. 1. n. 10.

§. Religiosi.

Si Monasterium situm in una diœcesi prioratum habeat in alia diœcesi, etimq. non exemptum ab Episcopo loci, tum qui in prioratu illo cum Superiorum facultate degunt, ordinari possunt ab Episcopo eiusdem loci seu diœcesi, licet inde oriundi non sint.

Nunc vero habemus expressiorem de hac Constitutionem Clementis VIII, apud Quarantam sum. Bullarij, ver. ordo, Barbofam p. 2. alleg. 7. n. 18. & in declarat. Cardin. pratermissis, super sess. 23. Trident. c. 10. Quod Regulares Prælati literas dimissorias subditis suis iisdem regularibus (non autem secularibus sub pena suspensionis ab officio & beneficio, cit. sess. 23. c. 10.) dare possint, sed ad Episcopum diœcesanum, nempe eius diœcesis, in qua situm est Monasterium, in quo à Superiori positus est Regularis ordinandus; ea tamen limitatione, vt si Episcopus ille absens sit, vel ordinationes non habiturus, tum Regularis ad quemcumque alium Episcopum mitti possit, à quo examinandus erit quoad doctrinam: dummodò ne quid in fraudem fiat, seu non de industria differatur concessio dimissoriarum ad proprium diœcesanum (v. g. donec Sedes vacet, & nulla ibi ordinatio sit) vt ad alienum Episcopum literæ dirigi possint. Porro si ob causam absentiae, vel non habitare ordinantis, dimissoriarum ad alium dirigantur Episcopum, ea in literis exprimenda erit. Vide etiam Trident. ead. sess. 23. c. 12. de reform. Rodriq. tom. 1. q. 18. a. 6.

Quæres: Vtrum hæc intelligi etiam debent de Prælatis Regularibus exemptis ab Episcopo, quod Regulares suos mittere debent ad Episcopum eius diœcesis, in qua Monasterium eorum situm est. Videtur esse affirmandum, cum Clemens VIII. nihil distinguat inter exemptos, & non exemptos. Ceterique tamen Ordines exempti priuilegium à Sede Apostolica acceperunt, quod à quocunque Episcopo Catholico cum Prælatorum suorum licentia seu literis dimissorijs ordinari possint, vt videre licet apud Rodriq. tom. 1. q. 18. a. 5. Mirandam in man. Prælatorum tom. 1. q. 39. a. 3. Compendium Societ. Iesu, ver. ordo. Neque talibus priuilegijs repugnat Concil. Trident. cit. sess. 23. c. 10, cum tantum prohibeat regularibus Prælatis, etiam exemptis, ne secularibus subditis suis dimissorias ad alios Episcopos concedant. Ceterum si Prælaus exemptus regularis, vel secularis, quasi Episcopalem in loco iurisdictionem obtineat, quod propter immemorialem consuetudinem dimissorias subditis suis secularibus dare possit, ex responsione Rotæ Rom. tradit Piaœcius p. 1. c. 1. n. 12.

CAPITVLVM Vlt.

Nullus.

PARAPHRASIS.

Hoc c. quatuor prohibentur: Primum. Ne quisquam Episcopus, aliusne infanti, id est, qui septem annos ætatis non impluit, primam tonsuram conferat: Præterquam si Religionem ingrediatur, videlicet à parentibus, vel tutoribus oblatus, ut olim moris erat. Quod annotauit hic Ancharenus.

Secundum. Ne prima tonsura conferatur homini illiterato, id est, qui literas latinas omnino nescit, ut idem Ancharenus annotauit. Vide Trident. sess. 23. c. 4. de reform.

Tertium. Ne quisquam tonsuram primam conferat homini diœcesis alienæ, absque